

توصیه آیت‌الله قاضی در ماه رجب و شعبان

آیت‌الحق مرحوم حاج میرزا علی قاضی طباطبائی درباره ماه‌های رجب، شعبان و رمضان فرمود: هان! ای برادران عزیز و گرامیم؛ آگاه باشید! متوجّه و هشیار باشید که ما در قرقگاه زمانی (ماه‌های رجب، شعبان و رمضان) داخل شده‌ایم!

و همان‌گونه که در زمین‌های حرم باید از محرّمات اجتناب نمود و ارتکاب یک سلسله اعمالی که در جایی جرم نیست، اما در حرم جرم محسوب می‌شود، در این ماه‌ها هم که قرقگاه زمانی محسوب می‌شوند، چنین است و باید با هشیاری و مواظبت در آن وارد شد و به همان نحو که در قرقگاه مکانی که حرم است، انسان به کعبه نزدیک می‌شود، در این ماه‌ها هم که قرقگاه زمانی است، انسان به مقام قرب خداوند می‌رسد. پس چقدر نعمت‌های پروردگار بر ما بزرگ و تمام است؟! و او هرگونه نعمتی را بر ما تمام نموده است.

پس حال که چنین است، قبل از هر چیز، آنچه که بر ما واجب و لازم می‌باشد، توبه ایست که دارای شرایط لازم و نمازهای معلومه است و پس از توبه، واجب ترین چیز بر ما، پرهیز از گناهان صغیره و کبیره است تا جایی که توان و قدرت و استطاعت داریم!

پس به راستی، هر کسی که در صدد متذکّر شدن به ذکر حقّ و در مقام خشیت از ذات اقدس حضرت حقّ متعال بوده باشد، می‌تواند از راه مراقبه و محاسبه و معاتبه و معاقبه متذکّر گردد!

پس از این مرحله، با دل‌های خود، به خداوند رو آورده، بیماری‌های گناهانتان را معالجه و مداوا نمائید و به وسیله استغفار، بزرگی و سنگینی عیوب خود را کاهش دهید و بپرهیزید از اینکه حریم الهی را بشکنید و پرده‌های حجاب را بالا زده، حرمت حرم را هتک نمائید!

زیرا به راستی چنین شخصی در نظام تکوین بی‌آبرو و مهتوک است؛ گرچه خداوند کریم از روی کرمش، به حسب ظاهر، آبروی او را حفظ نماید و همین جزای اوست و نیازی به مجازات پروردگار ندارد!

و اما دستورالعمل این سه ماه:

۱. بر شما باد به اینکه نمازهای فریضه خود را با نوافل آن که مجموعاً پنجاه و یک رکعت است، در بهترین اوقاتشان انجام دهید و اگر نتوانستید چهل و چهار رکعت آن را به جا بیاورید؛
۲. و اما در مورد نافله شب، به خصوص باید بدانید که: انجام دادن آن در نظر مؤمنان و سالکان حضرت معبود، از واجبات است و هیچ چاره‌ای جز به جا آوردن آن نیست؛
۳. بر شما باد به قرائت قرآن کریم در نافله‌های شب! که انسان را حرکت داده، سیر او را سریع می‌نماید و برای او بسیار مفید است. پس تا می‌توانید در شب‌ها قرائت قرآن کنید، زیرا قرائت قرآن شراب مؤمنان است؛
۴. بر شما باد به انجام دادن اوراد و اذکاری که هر یک از شما به عنوان دستور در دست دارید و بر شما باد به مداومت سجده یونسیّه و گفتن ذکر یونسیّه: «لا إلهَ إلا أنتَ سبحانکَ إني کُنتُ مِنَ الظّالمین» در سجده از پانصد تا هزار مرتبه؛

۵. بر شما باد به زیارت مشهد اعظم، که مراد همان حرم مطهر امیرمؤمنان(ع) و قبر نورانی آن بزرگوار است و نیز سایر مشاهد مشرفه اهل بیت(ع) و مساجد معظمه، مانند: «مسجد الحرام»، «مسجد النبی»، «مسجد کوفه»، «مسجد سهله» و به طور کلی هر مسجدی از مساجد؛ زیرا مؤمن در مسجد، همانند ماهی است در آب دریا!
۶. هیچ‌گاه پس از نمازهای واجب خود، تسبیحات حضرت صدیقه(س) را ترک ننمایید؛ زیرا این تسبیحات، یکی از انواع «ذکر کبیر» شمرده شده است؛
۷. یکی از وظایف مهم و لازم برای سالک إلى الله، دعا برای فرج حضرت حجت(عج) در قنوت «وُتْر» است. بلکه باید در هر روز و در همه اوقات و همه دعاها، برای فرج آن بزرگوار دعا کرد.
۸. یکی دیگر از وظایف لازم و مهم، قرائت زیارت جامعه، معروف به «جامعه کبیره» در روز جمعه است.
۹. لازم است که قرائت قرآن حتماً کمتر از یک جزء نباشد.
۱۰. تا می‌توانید بسیار به دیدار و زیارت برادران نیکوکار خود بشتابید؛ زیرا به راستی آنها برادرانی هستند واقعی که در تمام مسیر، همراه انسانند و با رفاقت خویش، آدمی را از تنگناها و عقبات نفس عبور می‌دهند!
۱۱. به زیارت اهل قبور ملتزم باشید؛ ولی نه به صورت مداوم و همه روزه (مثلاً در هفته، یک روز انجام بگیرد) و نباید زیارت قبور در شب واقع گردد.

منبع: پایگاه اینترنتی موعود